

"... וזה סוד מסודות התורה"

תורת ה' תמימה

(1) איסור: "לא תוסיפו ולא תגרעו...." דברים פרק יג
(א) את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

(2) ספר שערי תשובה לרבינו יונה שער ג ד"ה יא ועתה
. ואמרו (סנהדרין צט ב): מי שמקל בענין מצות עשה, כמו המבזה חולו של מועד שיש בו מצות עשה, שנאמר (שמות כג, טו): "את חג המצות תשמור", אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא. ויש על כל מצות עשה אוזהרת לאו כוללת, שנאמר (דברים יג, א): "לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו".

(3) ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק מא ד"ה הקדמה דע
וצריך שנתעורר על מעט מהם שנזכרו שם לפי ענין זה המאמר, מזה מה שנתלה בזקן ממרא, אומר, כי כאשר ידע השם יתעלה שמשפטי זאת התורה יצטרכו בכל זמן לפי התחלף המקומות והחידושים ולפי הנראה מן העניינים, להוסיף על קצתם ולגרוע מקצתם, הוזהיר מן התוספת ומן המגרעות, ואמר

לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו, כי היה זה

מביא להפסד סדרי התורה ולהאמין בה שאינה מאת השם

והותר ג"כ לחכמי כל דור, רצוני לומר ב"ד הגדול, לעשות סייגים כדי לקיים משפטי התורה האלו בעניינים שיחדשום לשמור התורה וישאירו הסייגים ההם קיימים לנצח, כמ"ש ועשו סייג לתורה, וכן הותר להם ג"כ לבטל קצת מעשי התורה ולהתיר קצת הנזהר ממנו לפי עניין אחד ולפי מאורע אחד, אבל לא יעמידוהו לדורות כמו שביארנו בסדר פירוש המשנה בהוראת שעה,....

(4) תלמוד בבלי מסכת מכות דף כד עמוד א
אמר רב המנונא: מאי קרא : (דברים ל"ג) – "תורה צוה לנו משה מורשה..." "תורה" בגימ':
שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום.

בא דוד והעמידן על אחת עשרה,

דכתיב: +תהלים ט"ו+ מזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך
מי ישכון בהר קדשך, הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח
עושה אלה לא ימוט לעולם.

הולך תמים - זה אברהם, דכתיב: +בראשית י"ז+ התהלך לפני והיה תמים. פועל צדק - כגון אבא חלקיהו. ודובר אמת בלבבו - כגון רב ספרא. לא רגל על לשונו - זה יעקב אבינו, דכתיב: +בראשית כ"ז+ אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמתעתע. לא עשה לרעהו רעה - שלא ירד לאומנות חבירו. וחרפה לא נשא על קרובו - זה המקרב את קרוביו. נבזה בעיניו נמאס - זה חזקיהו המלך שגירר עצמות אביו במטה של חבלים. ואת יראי ה' יכבד - זה יהושפט מלך יהודה, שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו: (אבי אבי) רבי רבי, מרי מרי. נשבע להרע ולא ימיר - כר' יוחנן, דא"ר יוחנן: אהא בתענית עד שאבא לביתי. כספו לא נתן בנשך - אפילו ברבית עובד כוכבים. ושוחד על נקי לא לקח - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי. כתיב: **עושה אלה לא ימוט לעולם**,.....

בא ישעיהו והעמידן על שש,

דכתיב: +ישעיהו ל"ג+ הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמו דמים ועוצם עיניו מראות ברע. הולך צדקות - זה אברהם אבינו, דכתיב: +בראשית י"ח+ כי ידעתי למען אשר יצוה וגו'. ודובר מישרים - זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים. מואס בבצע מעשקות - כגון ר' ישמעאל בן אלישע. נוער כפיו מתמוך בשוחד - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי. אוטם אזנו משמוע דמים - דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק, כגון ר"א ברבי שמעון. ועוצם עיניו מראות ברע - כדרכי חייא בר אבא, דאמר ר' חייא בר אבא: זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה. ודכתיב: +ישעיהו ל"ג+ הוא מרומים ישכון [וגו'].

בא מיכה והעמידן על שלש,

טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה') אלהיך. עשות משפט - זה הדין. אהבת חסד - זה גמילות חסדים. והצנע לכת - זה הוצאת המת והכנסת כלה. והלא דברים קל וחומר: ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא - אמרה תורה: והצנע לכת, דברים שדרכן לעשותן בצנעא - על אחת כמה וכמה.

חזר ישעיהו והעמידן על שתיים,

שנאמר: (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה.

בא עמוס והעמידן על אחת

שנאמר: (עמוס ה') כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו. מתקיף לה רב נחמן בר יצחק,

אימא: דרשוני בכל התורה כולה! אלא, בא חבקוק והעמידן על אחת,

שנאמר: (חבקוק ב) "וצדיק באמונתו יחיה."

מה האינפלציה? מי מעז להפחית ממספר המצוות?

מה ה"חכמה" הזאת.. אולי ברצינות: מה החכמה הזאת?

5) מאור ושמש בעניין הדגלים.. במדבר... פרק ב' דגל מחנה .. דגל מחנה... איש על ידו לדגליהם... ד"א: הביאני אל בית היין, בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו כ"ב אלף רבבות של מלאכים שנאמר: רכב א-להים רבותיים אלפי שנאן והיו כולם עשויין דגלים דגלים שנאמר דגול מרבבה כיון שראו אותן ישראל שהן עשויין דגלים התחילו מתאווין לדגלים אמרו הלואי כך אנו נעשים דגלים כמותן לכך נאמר הביאני אל בית היין זה סיני ודגלו עלי אהבה אמרו אלולי הוא מגדיל עלי אהבה וכן הוא אומר נרננה בישועתך. אמר להם הקב"ה: מה נתאיתם לעשות דגלים חייכם שאני ממלא משאלותיכם שנאמר ימלא ה' כל משאלותיך מיד מודיע הקב"ה אותם לישראל ואמר למשה לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו איש על דגלו באותות...
המדרש הזה בלתי מובן (לשונו של מאור ושמש). וצריך להבין החמדה זו מה היא?.. ויחמוד לזה עבודה כמו מלאך...? ועוד צריך להבין הענין דגלים של המלאכים מה היא וכי דגלים של מפות היו להם .. גם המדרש אין ראשו סופו... ונראה בזה דהן אמת שעם בני ישראל צריכין להיות יחד בקשר אמיץ וחזק באחדות גמור באהבה ואהבה וריעות אך עכ"פ צריך האדם להתבונן ולידע ערכו ודוגמתו... כמו שאיתא במדרש צדיק כתמר יפריח מה תמר זו יש בו פירות ויש בו עליון ולולבין וגו' כך ישראל יש מהן בעלי מקרא בעלי משנה בעלי אגדה לכן צריך האדם להכיר ערכו באיזה מקום יהיה

מקומו ובין איזה אנשים יהיה מנוחתו אשר יוכל להשיג ערך עבודתו ליוצרו ואם מי שהוא בערך הגדולים לא יאמר אשב בין קטני ערך ושם אוכל וכן ההיפך.... רק כל אחד חונה במקומו הראוי לו ומיהכא נתאוו לזה שכל אחד יכיר ערכו אמר המדרש הביאני אל בית היין והמדרש הזה בעצמו איתא בפר' יתרו ושם איתא יכול אף ע"פ שרבים ניו דחוקים היו- תלמוד לומר: "שאנו והשקט ואיתא שר"ת: "שאנ"ן" הוא: "ש'ור א'ריה נ'שר" ונ'ון פשוטה רומז לאדם שבמרכבה ורומז שירד הקב"ה על הר סיני עם כל המרכבות והן מלאכי ימין ושמאל מזרח ומערב ואין שום מלאך היה משתוקק למקום חבירו ולא דוחק את חברו לכנוס למחיצתו כמו שאיתא יכול אע"פ שרבים היו דחוקים הו' ר"ל שכל אחד עמד במקומו שאנו והשקט אף שלכל אחד היה נדמה שבמקום חברו שם הוא התגלות השכינה יותר אף על פי כן לא זו ממקומו הראוי לו..

דגלים נתאוו לדגלים כמו המלאכים אין מלאך אחד עושה שתי שליחיות.. לכל מלאך תפקיד מיוחד

חיבור של כל הדגלים יחד...

"...עושה אלה לא ימוט לעולם"
 כשהיה ר"ג מגיע למקרא הזה היה בוכה, אמר: מאן דעביד
 להו לכולהו הוא דלא ימוט, הא חדא מינייהו ימוט! ?
 אמרו ליה: מי כתיב עושה כל אלה?
 עושה אלה כתיב, אפילו בחדא מינייהו;
 דאי לא תימא הכי, כתיב קרא אחרינא: ויקרא י"ח אל תטמאו
בכל אלה, התם נמי הנוגע בכל אלה הוא דמטמא, בחדא מינייהו
 לא?
 אלא לאו, באחת מכל אלה,
הכא נמי באחת מכל אלו.

הערות: גם לשון הגמרא היא שמדובר בבודדים...כגון...כגון....
 מה לומדים מהלשון: "העמידן..?"
 הוא היה אומר... (אבות)

6) יצחק לא כמו אברהם..7 אושפיזין

יעקב מברך את בניו...משה מברך את השבטים....

7) בעש"ט: "כל אחד ואחד הוא יחיד במינו.

אל תשווה עצמך לאף אדם -

פן תקלקל את ה ת

כ נ י ת ה א - ל ו ק י ת ! "

("פרצופיהם שונים...")

כל אדם בא במטרה... לכל אחד יש ייעוד ייחודי..... **דוגמאות רבות:**

החפץ חיים... **מוגדר** כשמירת הלשון..למרות היותו מחבר משנה ברורה ועוד...

הרמב"ם ריאליסט... 13 עיקרים...צריכים את כולם....

אבן-עזרא...דקדקן..

8) כלי יקר סוף פרשת: "שלח" סוף הפירוש: "ועשו להם ציצית"..."

..הדרך השני היא שכל המצוות נמשלו לבגד שנא': בכל עת יהיו בגדיך לבנים.." אמנם יש הבדל
 ביניהם כי סתם בגד ארוג דווקא מן חוטים הרבה, כי חוט אחד אין בו כדי להתכסות אבל מלביש
 הנשמה אינו כן אלא אפילו חוט אחד יש בו כדי לכסותה..

כדדרש רבי יוחנן במסכת סנהדרין (י"א א.): "לבלי חוק.." למי שלא שמר אפילו חוק אחד הא אם
 שמר אפילו חוק אחד ניצול מגיהנום וטעמו של דבר לפי שברית כרותה שמצוה גוררת
 מצוה וא"כ מיד **כשעשה רק מצווה אחת** היו כל המצוות בכוחו לעשות אף על פי שלא
 יצאו מן הכח אל הפועל מ"מ הדבר שהוא בכוח דומה כאילו עשאו.

וזה סוד חוט תכלת המזכיר את כל מצוות ה' כי על ידו נעשה בגד שלם לנשמה
 ואינו נקבר ערום עד שיהיה כאדם הראשון שרק מצווה אחת היתה לו ונתערטל ממנה

ויש עוד מצוה אחת המזכרת את כל המצוות והיא: "ואהבת לרעך כמוך.."

"וא"כ חוט אחד יכול להביא את האדם לידי תכלית

כהוראת לשון: "תכלת" **וזוה סוד מסודות התורה** "ע"כ.

9) קהלת פרק ח

(ד) באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:

(ה) שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם:

ילקוט שמעוני קהלת רמז תתקעח

שומר מצוה לא ידע דבר רע (כתוב ברמז תתל"ב), א"ר חנינא בר אידי **כל העושה מצוה אחת**

כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות, שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע, רב אשי

ואיתימא רב חנינא בר פפא אמר אפילו הקב"ה גוזר גזרה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר

מלך שלטון וסמיק ליה שומר מצוה וגו'....

השלמות בע"פ

מעגל – גלגל להחזיק במקום אחד... חסיד סערט.. לימד אותי..
גנב רצה תיקון אבל אני לא יכול להפסיק... אמר לו הרב קבל עליך מצוה אחת ואותה בלבד תשמור
אבל הרמטי במאת האחוזים.. ומה היא ? לא לשקר.... אתם מתארים לעצמכם...

הג שבועות לקחו את כל הפריטים הגענו ל-50 שלמות של הכל התימנים אומרים נותנים להם
"פרס" אומרים "שלמי"
עדות רבות – עם אחד לשמור על הייחוד

יח"ד שבטי ישראל... ידענים חכמים ודקדקנים לכו מצאו מי ומי...

לו ידעתי שאמרתי פעם אחת בחיי "יהא שמה רבא..." כראוי, הייתי יוצא מהעולם הזה רגוע....